

שבת
החודש!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

על מה מדברים בפגישות?

בפגישה הראשונה, השיחה תהיה כללית, ובאמצעות 'שאלות פתוחות' תאמתו את המידע הראשוני שקיבלתם.

רקע כללי - גיל מדויק, מקום מגורים, מקום לימודים/עבודה. רקע משפחתי - אחים ואחיות, עיסוקיהם, עיסוקי האב והאם.

עיסוקים - מקצוע, שנות לימוד, שאיפות, מקומות עבודה. תחביבים - סוגים, מקומות בילוי וכו'. הערה: לא חייבים לדבר על הכל בפגישה אחת, ניתן לחלק את זה לשתי פגישות, ואנו עדיין תחת הכותרת - פגישה ראשונה.

בפגישה השנייה, אנו יותר נינוחים והשיחה זורמת. המחשבה משוחררת יותר, וכעת אפשר לנתב את השיחה ביתר קלות ושיקול דעת. כמו כן אפשר להמשיך ולברר דברים שלא התבררו לנו בפגישה הראשונה, או שלא הספקנו לשוחח עליהם בכלל.

ההמלצה בדרך כלל, לשוחח על השקפות חיים בקווים כלליים, מה היינו רוצים לעשות או להיות 'כשנהיה גדולים'.

רמה רוחנית - יש לבחון את הרמה וההשקפה הרוחנית, האם היא תואמת ומהן השאיפות בנושא זה, מפיין שישנם פערים בין חילוני למסורתי, מסורתי לדתי לאומי, חרדי.

מקום מגורים - היכן כדאי לגור? קרוב להורים או לא. להחליט אם המגורים יקבעו את מקום העבודה או להיפך...

הערה: אל לנו לחשוב שדיבורים בנושאים האלה, שלכאורה הם כבר קרובים לתכלית, מחייבים אותנו, או משדרים לצד השני שכבר החלטנו על חתונה. שאלות מעין אלו יכולות להישאל ללא כל התחייבות או קבלת החלטה, כי הן רק בגדר של גישושים, תאום עמדות ובדיקת התאמה.

פגישות הבאות: בפגישות הנוספות אפשר להרחיב את הדיבור גם בנושא חינוך הילדים. לברר באילו מוסדות היינו רוצים שהם ילמדו, מה יהיה האופי של החינוך בבית, מה יהיו הקווים האדומים שלפיהם ננהיג את הבית, וכד'.

הרבה רווקים חושבים שאין צורך לדבר על נושא חינוך הילדים וטענתם: 'עוד לא התחתנו ועדיין אין לנו ילדים, כשנגיע לגשר נחצה אותו'. צורת חשיבה זו שגויה. אדרבה, אם לא נדבר על זה כשאנו רווקים ולא נתאם עמדות, אז כשהילדים יגדלו, הפערים בין האבא לאמא יתחדדו, והרבה ויכוחים ומחלוקות יהיו סביב נושא חינוך הילדים, והניזוקים העיקריים מכך יהיו הילדים.

פרשת השבוע

המשכן

בפרשת ויקהל צווה משה רבנו על עשיית המשכן כליו עמודיו ואדניו. ולמדנו שהמשכן וכליו הם רמז לביתו של אדם. במשכן היתה מנורה, שולחן, מזבח הזהב ובתוך בית קודש הקודשים היה מונח הארון והכרובים.

כל פרט היה מסמל משהו אחר שיש בתוך הבית. המנורה - היתה מורידה לעולם את שפע החכמה, ובבית יש לנו את הספרייה עם ספרי הקודש שמלאים חכמה. השולחן - היה מוריד לעולם את השפע של הפרנסה והמזון, כנגד זה בבית ישנו שולחן האכילה שעליו אוכלים את השפע שהקב"ה נתן לנו.

מזבח הקטורת - שעליו היו שמים את קטורת הסמים וממנו היה יוצא ריח טוב שהיה מגיע עד ירחו. (שכן ירחו נקראת בשם זה שעד לשם הריחו את ריח הקטורת שעשו בבית המקדש). כמו כן בבית צריך להשרות אורה נעימה ללא גסות ולשון הרע.

והחשוב מכל הוא ארון הברית - שמעליו היו שני כרובים אחד זכר והשני נקבה רמז לאיש והאשה שבבית ובניהם השכינה שורה. לכן הכתוב אומר בפרשת תרומה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". בתוך כל בית של עם ישראל.

וכן בסוף פרשת פקודי בסיום כל הקמת משכן וכליו נאמר "וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד יְהוָה מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וַיִּכְבֹּד יְהוָה מְלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן". גם כאן יש רמז לקשר שבין איש לאשתו בתוך הבית. מסיר לנו הזהר הקדוש את ההקשר.

בשעה שמשה סיים את בניית המשכן ענן השכינה נכנס לאהל, והשכינה כביכול היתה מתקשטת לכבוד עם ישראל, לכן משה לא יכל לבא ולהיכנס לאהל מועד, מפני שלא יפה שמשה יכנס לאהל בשעה שהשכינה מתקשטת, כמו שלא יפה שהאיש יכנס בשעה שהאשה מתקשטת.

ישנם רגעים בחיי המשפחה שלא צריכים להיות נוכחים שם. כשהאשה מתקשטת ומתפארת אסור לבעלה להיות לידה כיון שהם יפסידו את גורם ההפתעה וההתפעלות תתבטל. תמיד צריך שיהיה דבר שמעורר להתפעלות ושמחה. וכדי לא להגיע לשחיקה בחיי הנישואין עלינו ליצור מצבים שהם מפתיעים ואז יש התרגשות וענין יום יומי.

למשל, שחקן שרוצה להחליף דמות הוא נכנס מאחורי הקלעים שם הוא מחליף תחפושת והופעה ואף אחד לא רואה אותו באותה שעה. ומיד כשהוא יוצא מהפרגוד בלבוש חדש כולם מתפעלים ומתרגשים ואז כבר אפשר לענין שוב את כולם.

הרי לפנינו לימודים חשובים ממשכן העדות שליווה את עם ישראל 40 שנה במדבר, לימודים שנכנסים אל תוך הבית פנימה ומשרים שכינה בבית. כמו שאמרו חז"ל "איש ואשה שזכו שכינה שורה בניהם".

שבת שלום ומבורך - אבנר קוזאס

איש אחד נכווה בפניו ונזקק להשתלת עור, והרופא לקח עור מהרגל של אשתו. הניתוח הצליח והוא קיבל פנים יפות ורכות. אמר האיש לאשתו: "איך אני יכול להכיר לך תודה על מה שעשית למעניי?" אשתו ענתה: "התודה הכי גדולה אני מקבלת כשאני רואה את אמא שלך מנסקת לי את הרגלים..."

בדיחה

תקופת ההריון

כשהעובר נמצא במעי אמו הוא קולט רשמים הרגשות ומחשבות של האם וסביבתה. גם בתקופה זו צריך לחנך את הילד ולהכינו לחיים איכותיים יותר.

כתוב בפרקי אבות על ר' יהושע בן חנניה 'אשרי יולדתו'. מפני מה לא אמרו אשרי יולדו? מדוע הדגש הוא על האמא דוקא? גילו לנו חז"ל שבשעה שאמו היתה בהריון היתה הולכת לבתי המדרש כדי שהעובר יספוג את אווירת הלימוד והקדושה שישנה שם.

וגם אחרי הלידה הניחה אותו בעגלה ושוב באה לבית המדרש כדי שישמע את קול התורה שנמצא שם. משגדל הוא הפך להיות רבי יהושע בן חנניה שהיה יכול להחיות מתים בקדושתו.

דוגמא נוספת לרשמים הם כתמי הלידה הנוצרים בתינוק. כיצד זה נוצר? לפעמים קורה שאמא שהיתה בהריון, התאוותה לאכול דבר מה, ובאותו רגע היא נגעה בגופה. ובאותו מקום, ימָצא בגוף הילד כתם וסימן.

אמרה לי אמא אחרת, שבהריון של התינוק שלה היא רצתה מאד פלאפל, ועד שהביאו לה היא נגעה בשוק של הרגל. היא הראתה לי שבשוק של התינוק ישנו סימן של כדור פלאפל אחד על אחד. ישנם עוד מקרים רבים ודומים.

מכאן נלמד קל וחומר, ומה אם הרגשותיה של האם מתבטאים ונראים בגוף התינוק, כל שכן שהרגשות תחושות ומחשבות משפיעים על נשמתו. כתוב בספרים שאשה בהריון לא תביט בחיות טורפות ואכזריות מכיון שבמבט זה ובהסתכלות זאת היא גורמת שהתינוק יקבל תכונות כפי החיות שהיא ראתה. גם אם אמא ראתה סרט שהיה בו חוסר צניעות אותם תחושות ומחשבות מועברים לעובר ומי יודע מה יהיה עם הילד כאשר הוא יגדל.

כאן המקום לומר שצפייה של ההורים בסרטים גורמת לא רק לפגיעה בנפשם אלא גם בנפש התינוקות שייולדו אחר כך. ואפשר לומר שהמילה 'סרטי' רומזת לשריטה. אחרי כל סרט נשארים עם שריטות, ולפעמים זו בכיה לדורות...

סיפור לשבת

המקובל הגאון הרב שלמה אלישיב זצ"ל

פעם ר' אריה לוי נפגש עם אחד מידידיו והלה הקיפו בספקות מסביב לחוכמת האמת. באותו יום הזמין שליחו של רבי שלמה אלישיב את רבי אריה לבוא אליו באופן דחוף. לאחר בואו שוחח עמו רבי שלמה והעלה בפניו תשובות לכל אחד מהספקות, שאותו ידיד העלה בפניו. הרבנית סיפרה בתום לב, כי במשך שנים שמעה מחדרו של רבי שלמה קול נוסף הלומד אתו קבלה, אבל לא הרהיבה עוז לשאול את בעלה בדבר הקול, שהיא שומעת מחדרו.

כדי להבין, עד כמה גדולה כוחה של מילה טובה מסופר כי אל רבינו הגיעה משלחת רבנים שנשלחו על ידי רבינו הגאון הבן איש חי זצ"ל, להביע בפניו את התועלת העצומה, שיש להם מספרו החשוב 'לשם שבו ואחלמה', מששמע זאת פרץ בבכי ואמר להם בכאב עצור: "אם הייתם באים כמה שנים קודם, הייתי מחבר עוד ספר בנושא זה, אבל אני לתומי חשבת, שהספר שכבר הוצאתי לאור לא מעסיק אף אחד ואין דורש אותו, ולכן לא היה לי את הכוח והמרץ לערוך עוד כרך בסדרה, אבל אם הייתי יודע, כמה תועלת הביא הספר, היה זה נותן לי את העוז והכח לחבר עוד ספר. אבל כעת מאוחר, כי אין זה כבר בכוחי!!"

בשנת ה'תע"ר היה לאחד ממקורביו משפט פלילי אשר עפ"י החוק היה צפוי לקבל עונש של מאסר ממושך ועבודת פרך. אותו האיש פנה לרבינו והודיע צערו לפניו. רבינו כיוון את השעה להתפלל בעת המשפט ולמרבה הפלא ובניגוד לכל התחזיות יצא הלה זכאי לגמרי בדין, וכל העיר רעשה מכוח תפילתו של ה"לשם" שבקעה רקיעים.

סיפר ר' אליהו דושניצר, שהיחפץ חיים שמע עליו, כי נוסע הוא לעיר שאוול ושלא אחריו את חתנו לומר לו, שישתדל לראות את פני רבינו שלמה אלישיב, בטעמו "שכן בעולם הזה עוד ניתן לראותו, אך בעולם הבא, מי יודע אם נזכה לכך".

ועוד הוסיף ואמר: "אנחנו בונים למטה ומכוונים נגד מעלה, אך הוא הקדוש, באשר נהירין לו שבילי עולמות עליונים, הרי הוא בונה בשמים באפון ישיר עליותיו". גדולי הדור הגדירו אותו "מארי דרזין", ו"גאון עולם בחוכמת האמת". החזון אי"ש העריך מאד את כתביו, ונסע עד למקום מרוחק על מנת לקנות אותם, הוא החשיבו כאחד מתלמידי הגר"א המקובלים.

הגאון הרב יעקב ישראל פיישר זצ"ל

בעת שרבינו חלה, נזקק הוא לניתוח דחוף, אולם עקב גילו וחולשתו הרבה, חששו הרופאים להרדימו, ואפילו בהרדמה מקומית בלבד. והנה לתדהמתם, הצדיק נענה להם, שנכון הוא שיבצעו את הניתוח בלא הרדמה כלל. ניסו לתאר בפניו, כיצד מנתחים וחותרים לאורך ולרוחב, בעוד שעליו להמנע מכל תזוזה, וכן את הכאבים הכרוכים בטיפול, אבל הוא נותר בשלו והגיב: "זה בסדר, אני אתעמק בסוגיה". בשעה היעודה, החלו הרופאים במלאכתם, וכל אותה שעה הרב שכב ללא נייע. כשהסתיים הניתוח, חשו בניו הדואגים, אבל מחמת עומק ריכוזו, לא הרגיש בהיכנסם. כשניעור משרעפיו, סיפר, שבחסי שמים לא חש במעשה הניתוח, ואמר, שהכין אז את היסוד לדרשת 'שבת הגדול'.

אחד מראשי הישיבות בחו"ל, הגיע עם קבוצת בחורים. ראש הישיבה פנה לבית רבינו והפציר בו שיעתר לבקשת התלמידים שיבחן אותם על לימודיהם. "אם הרב יבחן אותם, יהיה בזה חיזוק גדול עבורם". ואכן בשעת בוקר הגיעו כעשרים בחורים עם ראש ישיבתם, ונכנסו כולם לחדרו של הרב"ד. והנה להפתעתם ביקש הרב"ד מכל הבחורים לצאת מהחדר וביקש, שישאר רק תלמיד אחד. לאחר שיצאו, פנה הרב"ד לראש הישיבה ואמר: "ימחל נא ראש הישיבה ויצא גם הוא..." כך ישב הצדיק עם כל בחור בנפרד ובחנו. הבחינה נמשכה שעה ארוכה עד זמן מנחה. משנסתיימה הבחינה, נכנסו כולם לחדר וראש הישיבה שאל: "כיצד שולטים הבחורים בחומר הנלמד?" השיב הרב"ד: "כולם ענו. אחד יותר ואחד פחות אך כולם ענו". כשהלכו לדרכס הסביר את פשר הנהגתו: דעו לכם מהי הלבנת פנים. אי אפשר לבחון בחור, בזמן שיושב שם בחור אחר, שכן אם לא ידע לענות, הרי חברו יראה בקלונו ח"ו. איני יכול לתת יד לדבר כזה. הסכמתי לבחון, אך חלילה שתצא תקלה.

הגאון רבי ישראל יעקב עם כל גדלותו העצומה, נהג בפשטות ובענווה עם תושבי שכונת מגוריו והיה משתדל להשתתף בשמחת כל אחד ואחד מהם. הוא גם הקפיד להגיע בזמן, שלא ייאלצו להמתין לו חלילה. והיה מעדיף להמתין למוזמנים, ובלבד שלא יצטרכו להמתין לבואו. סיפר אחד התושבים: "בבואי לגור בשכונה ערכתי שמחת 'שלוש זכרי' בביתי. כנהוג, תליתי פתק בבית הכנסת להזמין את ציבור המתפללים. לא הזמנתי את הרב באופן אישי שכן לא עלה בדעתי להטריח אותו לבוא לביתי. להפתעתי הרבה הופיע הרב"ד, חשתי שלא בנוח והתנצלתי. אך הרב"ד לא הבין על מה אני מתנצל. "ראיתי פתק, שאתה עושה 'שלוש זכרי' והגעתני" – אמר בפשטות.

הגדה של פסח

הדש! הדש! הדש!

הגדת 'אבות לבנים' מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

עם הדרכה להורים להפעלת הילדים

כדי להפוך את ליל הסדר למרתק

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות | בטל': 02-5370271

מכירת חמץ

דרך הטלפון

בית מרן' תקיים אי"ה מכירת חמץ

ע"י רבנים תלמידי חכמים דרך הרבנות הראשית

ובראשם מרן הראשל"צ רבי יצחק יוסף שליט"א

למכירת חמץ חייג 5293 * < 2 *